

[Jørgen Gram.]

Rammer? Har man ladet det træde i Baggrunden, om Danmark fik lidt flere eller færre Tusinde eller Millioner Kroner ind? Jeg vil ogsaa gerne vide noget om, hvem der har faaet Dispensation, og hvem der ikke har kunnet opnaa dette. Disse og mange andre Spørgsmaal trænger sig paa og kan formentlig bedst besvares i et Udvalg. Men der er et Par Ting, jeg gerne vil fremdrage specielt.

Dispensationsmulighederne er i Loven begrænset til fysiske Personer, nævnt under Punkterne 2 og 3 i § 2. Under Sagens Behandling i 1946 fremdrog jeg andre, som ogsaa burde have Mulighed for at faa Dispensation, f. Eks. saadanne Ejendomme og Værdier, som tilhører kristelige, humanitære og velgørende Sammenslutninger eller Legater o. lign. Jeg fremdrog f. Eks. Herrnhuter-menigheden i Christiansfeld, som blev indkaldt her til Landet for Aarhundreder siden. Saa vidt mig bekendt er denne Sag ikke afsluttet, men Administrationen mener ikke med Lovens hidtidige Affattelse at kunne give Dispensation. Jeg ved, at der er katolske Børnehjem og andre lignende Institutioner, som man ogsaa fra Administrationens Side mener burde kunne faa Dispensation — de tilhører kirkelige, velgørende Sammenslutninger —, men efter Loven kan det ikke gøres. Jeg synes, at man nu, da der er Lejlighed dertil, ved en Ændring af Lovens Affattelse burde muliggøre, at saadanne Institutioner herefter kan komme ind under Dispensionsparagraffen.

Jeg vil fremdrage et Forhold til. I Bemærkningerne til Lovforslaget blev det i sin Tid slaaet fast som en Slags Selvfølge, at dansksindede Syd for Grænsen burde behandles som Danske, det vil sige, at de burde have Dispensation, hvis de havde Ejendom her i Landet. Men som Kriterium blev det nævnt, at de skulde have været indmeldt som Medlemmer af Sydslesvigsk Forening inden en vis Frist. Nu ved jeg, at selv om der er skarpe og skrappe Regler og foregaar personlige Undersøgelser med Hensyn til, om Sydslesvigere har været tilknyttet Nazismen, og om de har familær Tilknytning mod Nord og til Hjemstavn, er mange Tusinder siden den nævnte Frist blevet optaget som fuldt ligeberettigede Medlemmer i Sydslesvigsk Forening og anerkendt af alle her i Danmark som saadanne. Mange af dem har Værdier i Danmark, f. Eks. er en Del af deres Jorder ved Grænsedragningen i 1920 kommet til at ligge Nord for Grænsen. Efter min Mening bør vi igen se paa dette Forhold. Naar de

paagældende har kunnet klare Frisag over for Nazismen, og det under skarp engelsk Kontrol, naar de er anerkendt dernede og heroppe fra alle Sider som Medlemmer af Sydslesvigsk Forening, kan man ikke med Konsekvens kalde deres Ejendom for tysk, fjendtlig Ejendom og konfiskere den. Jeg henstiller indtrængende, at man foretager endnu et Par Tilføjelser ud over de af den højtærede Handelsminister foreslaaede for at aabne Muligheder i denne Retning — og i andre Retninger, som man sikkert vil komme ind paa under Udvalgsbehandlingen. Jeg ved ikke, om den højtærede Handelsminister vil udtale sig her, eller disse Ting bedst kan drøftes i Udvalget.

Med disse Ord vil jeg anbefale Lovforslaget om Ændringer i Loven om Konfiskation af tysk og japansk Ejendom til velvillig Behandling i et Udvalg.

Thestrup: Mod det foreliggende Lovforslag har vi ingen Indvendinger.

De Ændringer, der ved Lovforslaget søges gennemført i Lov Nr. 132 af 30. Marts 1946 om Konfiskation af tysk og japansk Ejendom, er foranlediget dels af Ønsket om at faa en Afslutning paa disse Sager, dels af Ønsket om at skabe Overensstemmelse med Fremgangsmaaden inden for de andre Lande, der paa dette Omraade er stillet som vort Land.

Vi kan fra vor Side tilslutte os det af det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram stillede Forslag om Udvalgsbehandling, for at vi kan faa fremskaffet nærmere Oplysninger vedrørende den i Henhold til Loven igangværende Konfiskation.

Svend Jørgensen: Dette Lovforslag er formentlig fremkommet paa Baggrund af Ønsket om snart at faa afsluttet Konfiskationen og Realisationen af tysk og japansk fjendtlig Ejendom og vel tillige af Ønsket om, at det sker paa et Retfærdighedsgrundlag. Vi kan derfor heller ikke indvende noget imod, at der, som foreslaaet i § 1, aabnes Adgang til ved kgl. Anordning at indføre en Tidsfrist for Andragender om Fritagelse for Konfiskation.

Ogsaa Lovforslagets §§ 2 og 3 vedrører visse Tidsfrister og indeholder tillige en Mortifikationsregel, som nærmere har været drøftet med Justitsministeriet og Dommerforeningen, og vi kan derfor tiltræde Lovforslagets Bestemmelser herom.

Endelig er der i Lovforslaget omtalt visse Forhold vedrørende Paris-Overenskomsten af 14. Januar 1946 om Tilbageholdelse eller Likvidation af tyske fjendtlige